

УМНАТА МАЙМУНА И ГЛИГАНЪТ ЯПОНСКА ПРИКАЗКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2013

chitanka.info

Много, много отдавна в областта Шиншин в Япония живеел пътуващ дресьор, който изкарвал прехраната си като обикалял с една маймуна и я карал да прави номера пред публика.

Една вечер човекът се прибрал в много лошо настроение и казал на жена си на другата сутрин да поръча да извикат месаря.

Жената много се зачудила и попитала мъжа си:

— Защо искаш да извикаме месаря?

— Няма смисъл да развеждам тази маймуна повече, тя е твърде стара и забравя номерата си. Аз я бия с пръчката, колкото мога, но тя не танцува както трябва. Трябва веднага да я продам на месаря и да изкарам каквито пари мога от нея. Нищо друго не може да се направи.

На жената ѝ станало много мъчно за клетото животинче и помолила мъжа си да пощади маймуната, но застъпничеството ѝ било напразно, човекът бил твърдо решил да я продаде на месаря.

Обаче маймуната била в съседната стая и дочула всяка дума от разговора. Тя веднага разбрала, че се готвят да я убият и си казала:

— Колко е жесток господарят ми! Ето, години наред му служа честно и вместо да ми даде възможност да завърша дните си спокойно и мирно, той ще ме остави да бъда нарязана на парчета от месаря и клетото ми тяло да бъде опечено, сготвено на яхния и изядено! Горко ми! Какво да правя? А! Дойде ми една добра идея! Има, знам, един глиган, който живее в гората наблизо. Често съм чувала да се говори за мъдростта му. Може би ако отида при него и му кажа за бедата си, ще ми даде съвет. Ще отида и ще опитам.

Нямало време за губене. Маймуната се измъкнала от къщата и се затичала с всички сили към гората да намери глигана. Глиганът си бил у дома и маймуната започнала веднага да му разказва неволите си.

— Любезни господин глигане, чувала съм за вашата забележителна мъдрост. Аз съм в голяма беда, единствено Вие можете да ми помогнете. Аз остарях в служба на господаря си и понеже не мога вече да танцувам добре, той иска да ме продаде на месаря. Какво ще ме посъветвате да правя? Знам колко сте умен!

Глиганът бил поласкан от похвалата и решил да помогне на маймуната. Помислил малко и след това казал:

— Твоят господар има ли бебе?

— О, да — казала маймуната, — има един невръстен син.

— Не слагат ли детето до вратата сутрин, когато твоята господарка започва дневната си работа? Е добре, аз ще намина рано и когато видя възможност, ще го грабна и ще избягам с него.

— И после какво? — каза маймуната.

— Как какво, майката ужасно ще се изплаши и докато господарят и господарката ти се чудят какво да правят, ти ще се втурнеш след мен, ще спасиш детето и ще го отнесеш живо и здраво къщи на родителите му — и ще видиш, че когато дойде месарят, няма да им даде сърце да те продадат.

Маймуната изказала много благодарности на глигана и след това се прибрала у дома. От мисли за другия ден тя почти не мигнала през нощта, както можете да се досетите. Животът ѝ зависел от това дали планът на глигана ще успее или не. Станала първа и тревожно зачакала какво ще се случи. Сторило ѝ се, че е минала цяла вечност, докато жената на господаря ѝ започнала да се движи и да вдига щорите на прозорците, за да влезе дневна светлина. После всичко станало, както го планирал глиганът. Майката, както обикновено, сложила детето си близо до преддверието, докато разтреби къщата и приготви закуската.

Детето щастливо си гукало под утринното слънце, като пляскало по играещите светлини и сенки върху рогозките. Изведнъж откъм преддверието се чул шум и силният плач на детето. Майката изтичала от кухнята, но успяла само да види как глиганът изчезва през портата, здраво стиснал детето ѝ. Тя простряла ръце със силен вик на отчаяние и се втурнала във вътрешната стая, където мъжът ѝ още спял дълбоко.

Той бавно се надигнал, разтъркал очи и сърдито попитал жена си за какво вдига цялата тази врява. Докато мъжът осъзнае какво се е случило и двамата излязат през портата, глиганът бил избягал надалече, но те видели маймуната, която тичала след крадеца толкова бързо, колкото я държали краката.

Мъжът и жената били възхитени от смелото държание на умната маймуна и благодарността им нямала граници, когато върнатата маймуна благополучно върнала детето в ръцете им.

— Ето, виж! — рекла жената. — Това е животното, което искаш да убиеш. Ако не беше тук маймуната, щяхме да загубим детето си.

— Този път си права, жено — казал мъжът, докато внасял детето в къщата. — Можеш да отпратиш месаря, когато дойде, а сега дай на всички ни по една хубава закуска, на маймуната също.

Когато месарят пристигнал, отпратили го, а маймуната доживяла спокойно остатъка от дните си и господарят ѝ никога повече не я ударил.

Илюстрация: Какузо Фуджияма (Kakuzo Fujiyama, 1903)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.